Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Barbacaru Igor)
Dosarul nr. 3r-426/25
2-25028372-02-3r-16072025

D E C I Z I E

02 octombrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Demciuc Iurie împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2025, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Demciuc Iurie împotriva Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, cu privire la obligarea prezentării raportului/informației analitice,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 4 martie 2025, Demciuc Iurie a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, solicitând obligarea prezentării raportului/informației analitice expediate în adresa Inspectoratului Național de Investigații la 20 decembrie 2024, cu nr. 03/2-27-1982, care conține informații despre reclamant și datele sale personale.

Pe 30 iunie 2025, Serviciul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a depus referință prin care a reiterat că acțiunea depusă de reclamant este neîntemeiată. Totodată, a comunicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 iunie 2025, în cauza nr. 3-757/2025 (2-25035836-12-3-19032025), a fost examinată acțiunea înaintată la aceeași instanță, privind litigiul dintre aceleași părți, cu privire la același obiect și întemeiată pe aceleași motive, anexând și copia dispozitivului hotărârii judecătorești.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2025, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Demciuc Iurie împotriva Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, cu

privire la obligarea prezentării raportului/informației analitice, în temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția instanței de fond, la 11 iulie 2025, Demciuc Iurie a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2025.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, întrucât, în dosarul la care face referire instanța de judecată, pârât este Inspectoratul Național de Investigații, cu atât mai mult cu cât hotărârea din 17 iunie 2025 nu a intrat încă în vigoare.

În materie de drept, Demciuc Iurie și-a întemeiat recursul în baza prevederilor art. 241 - 243 din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 1 octombrie 2025, Serviciul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea, fără modificări, a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2025.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 16 iulie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 241 din Codul administrativ, „*(1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (2) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 1 iulie 2025, fiind contestată cu recurs la 11 iulie 2025. Prin

urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Demciuc Iurie, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Demciuc Iurie, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Din materialele cauzei rezultă că, la 4 martie 2025, Demciuc Iurie a depus prezenta acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, solicitând obligarea prezentării raportului/informației analitice expediate în adresa Inspectoratului Național de Investigații la 20 decembrie 2024, cu nr. 03/2-27-1982, care conține informații despre reclamant și datele sale personale.

Totodată, la 19 martie 2025, Demciuc Iurie a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, solicitând obligarea prezentării raportului/informației analitice expediate în adresa Inspectoratului Național de Investigații la 20 decembrie 2024, cu nr. 03/2-27-1982, care conține informații despre reclamant și datele sale personale.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 iunie 2025, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ depusă de Demciuc Iurie

împotriva Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, privind obligarea pârâtului de a aduce la cunoștință raportul/informația analitică expediată în adresa Inspectoratului Național de Investigații la data de 20 decembrie 2024 nr. 03/2-27-1982.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu, dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*”.

Conform art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, „*acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă* ***în special când:***

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată. Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit. a) – e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune”.

Din interpretarea sistemică a prevederilor art. 207 din Codul administrativ rezultă că analiza admisibilității acțiunii în contencios administrativ nu se reduce exclusiv la temeiurile enumerate expres de legiuitor, ci presupune exercitarea de către instanță a unui veritabil control de legalitate asupra condițiilor procesuale, în scopul asigurării unui proces echitabil și eficient. Admisibilitatea acțiunii nu are, prin urmare, un caracter pur formal, ci reprezintă un filtru juridic menit să garanteze că instanța este sesizată doar cu cauze care justifică declanșarea controlului judecătoresc.

În acest sens, utilizarea de către legiuitor a sintagmei „*în special*” în cuprinsul art. 207 alin. (2) din Codul administrativ relevă intenția clară de a conferi enumerării temeiurilor de inadmisibilitate un caracter exemplificativ, iar nu limitativ. Prin urmare, această formulare oferă instanței de judecată prerogativa și, totodată, obligația

de a identifica și alte motive de inadmisibilitate, fie expres prevăzute, fie implicit deduse din ansamblul legislației în vigoare, atunci când acestea împiedică desfășurarea unui control judecătoresc efectiv și util.

În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franţei*, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei*, 25 ianuarie 2000, § 33).

Concomitent, este de remarcat că, prin instituirea admisibilității acțiunilor deferite judecății nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituţional statuat de art. 20 din Constituție, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că acțiunea inițiată de către Demciuc Iurie împotriva Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, având ca obiect obligarea prezentării raportului/informației analitice expediate în adresa Inspectoratului Național de Investigații la data de 20 decembrie 2024, cu nr. 03/2-27-1982 (cauza nr. 3-634/2025), se referă la aceleași împrejurări de fapt și urmărește același scop juridic ca și acțiunea examinată anterior în cauza nr. 3-757/2025, soluționată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 iunie 2025. Rezultă așadar că între cele două acțiuni există o identitate evidentă de obiect și de temeiuri juridice, ambele vizând același raport juridic și aceeași pretinsă obligație de a prezenta raportul/informația analitică menționată.

Completul judiciar evidențiază că, în cauza soluționată prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 iunie 2025, Serviciul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a deținut calitatea procesuală de terț, fiind atras în proces în legătură directă cu obiectul litigiului - raportul/informația analitică nr. 03/2-27-1982 din 20 decembrie 2024.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) din Codul administrativ, „*Hotărârile judecătoreşti definitive sunt obligatorii pentru participanții la proces și succesorii de drept ai acestora*”, iar potrivit art. 203 lit. b) din același cod, „*Participanți la proces sunt: b) persoanele atrase în proces de instanța de judecată*”.

Prin urmare, în virtutea calității sale procesuale de terț, Serviciul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor se încadrează în categoria participanților la

proces, ceea ce determină aplicabilitatea principiului *res judicata* și față de această autoritate, odată ce hotărârea devine definitivă.

În consecință, Completul judiciar nu poate reține argumentul invocat de recurent referitor la pretinsa lipsă de identitate de părți între cele două cauze. Faptul că, în dosarul la care a făcut trimitere instanța de fond, pârât a fost desemnat Inspectoratul Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, iar în prezenta cauză pârât este Serviciul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, nu schimbă natura juridică a litigiului și nu înlătură identitatea de obiect și de cauză între cele două acțiuni. Hotărârea definitivă pronunțată în cauza nr. 3-757/2025 va produce efecte obligatorii inclusiv față de Serviciul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, întrucât această autoritate a participat la procesul respectiv, fiind direct vizată de raportul juridic dedus judecății.

De asemenea, împrejurarea că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 17 iunie 2025, nu a intrat încă în vigoare nu poate fi considerată un impediment pentru aplicarea art. 207 alin. (1) din Codul administrativ. În speță, acțiunea nu a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, care reglementează situația existenței unei hotărâri judecătorești definitive, ci în baza art. 207 alin. (1) din același cod, care conferă instanței de judecată competența de a identifica și alte temeiuri de inadmisibilitate, expres sau implicit prevăzute de lege.

În consecință, Completul judiciar conchide că instanța de fond a procedat corect atunci când a aplicat art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, reținând existența unui temei de inadmisibilitate derivat din dublarea procesuală a unei acțiuni anterioare, cu același obiect și temeiuri. Admiterea unei noi acțiuni în aceste condiții ar conduce la paralelism procesual și ar încălca principiul securității raporturilor juridice, recunoscut ca element esențial al preeminenței dreptului, atât în jurisprudența națională, cât și în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

În concluzie, Completul judiciar menționează că abordarea recurentului în prezenta cauză reflectă exclusiv dezacordul său cu soluția pronunțată de prima instanță, fără a aduce însă critici apte să evidențieze erori de drept sau omisiuni esențiale. Argumentele invocate în recurs nu justifică concluzia că încheierea contestată ar fi ilegală ori netemeinică și, prin urmare, nu pot constitui motive valabile pentru anularea acesteia.

Completul de judecată subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO, o cale de atac trebuie să fie efectivă, în sensul de a fi aptă să ofere corectarea situației prezentate în cerere și să aibă puterea de a remedia în mod real încălcările invocate. Or, în recursul declarat de recurent, asemenea elemente nu se regăsesc, nefiind demonstrată netemeinicia încheierii recurată.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate

de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de Demciuc Iurie, este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Demciuc Iurie.
Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 1 iulie 2025.
Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae